

பெளியீடு எண் 377

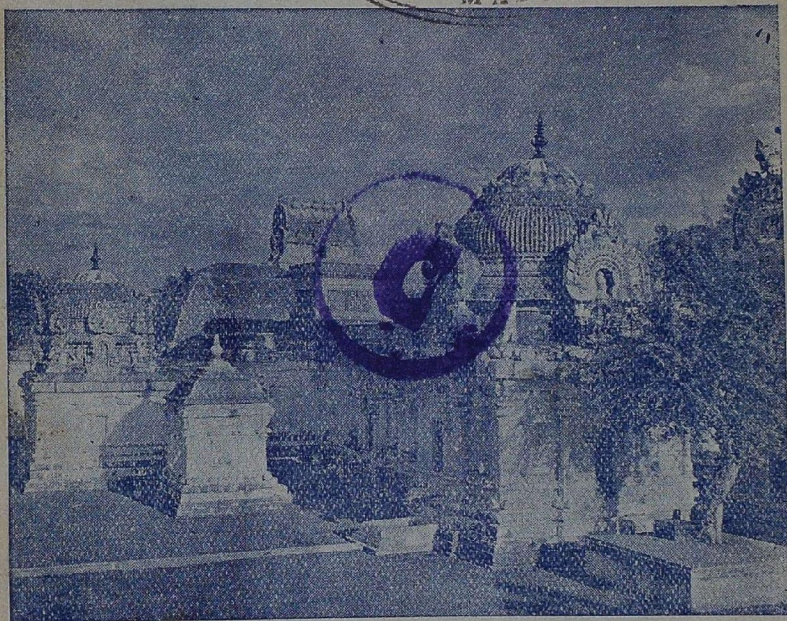
திருக்கருப்பறியலுர்த் தல வரலாறு

176

176
1-57

17 JAN 1957

MADRAS

விமானங்கள்

31.

Q23' 23.21193

NSZ

1956

[தருமபுர ஆதீனம்]

113195

தருமபுர ஆதினம் 25 ஆவது மகாசந்நிதானம்
ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுப்பிரமணியதேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள்

வேளியீடு எண் 377

உ
சிவமயம்

திருக்கருப்பறியலுர்த் தல வரலாறு

இஃது

இவ்வாலய பரம்பரைத் தருமகர்த்தா
திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமபுர ஆதீனம்

25 ஆவது குருமகாசந்திதானம்

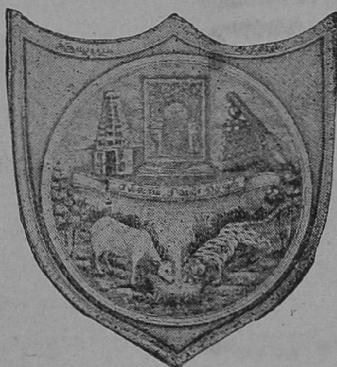
ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுப்பிரமணிய தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய
சுவாமிகள் அவர்கள்

திருவுள்ளத்தின்படி

திருக்கருப்பறியலுர்

ஸ்ரீ குற்றம்பொறுத்தநாத சுவாமி தேவஸ்தானத்தில்

வேளியிடப்பெற்றது

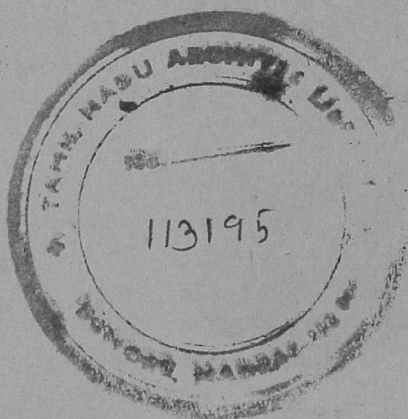

1956

Q.23138. 21193

N 56

ஞானசம்பந்தம் அச்சகம்,
தருமபுரம்.

உ

குருபாதம்

நான்முகம்

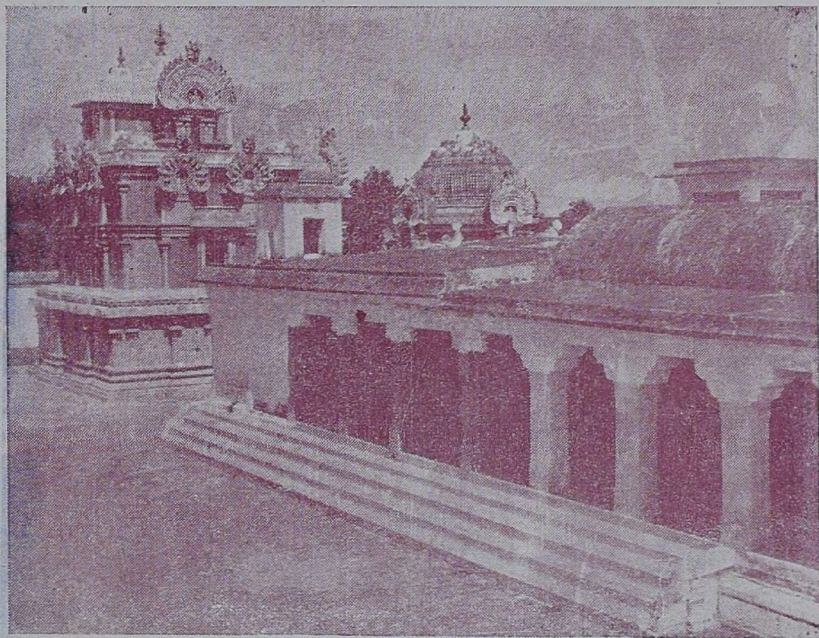
தேய்வம் கலந்த தீந்தமிழ் கவிவளம் உடையது; புவி வளமும் உடையது. புவிவளமோ புண்ணிய வளம்; திருவருள் வளம். தமிழகம் நல்ல திருவருளாளர்களை நாளும் கண்டு வருவது. ‘உயிராவணமிருந்து உற்று நோக்கி உள்ளக் கிழியின் உருவேழுதும், உத்தமர்கள் வாழ்வு இந்நாட்டுக்கு என்றும் பேற்றகரிய பேரூக அமைந்திருக்கிறது. ‘எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர், அவ்வழி நல்லை வாழிய நிலனே’ என்ற பழந்தமிழ்ப் பாடலும் இதனையே வற்புறுத்துதலை யாவரும் அறிவர். சமயாசாரியப் பேருமக்கள் வாழ்ந்ததனால் பேருகி வாழ்ந்த தலங்களைப் போலவே, பாடல் பேற்றதனாலும் பேருகி வாழ்ந்த தலங்கள் பலப்பல. அவற்றுள் ஒன்று தலைஞாயிறு. கருப்பறியலூர் என்பது தேவாரத் திருப்பெயர். தல வரலாறுகளை நல்ல இலக்கியமாக அச்சிட்டு வேளியிட்டருளும் தருமையாதீனத்து 25 ஆவது குருமகாசந்நிதானம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுப்பிரமணிய தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்கள் இத்தல வரலாற்றினையும் வேளியிடத் திருவுளம் பற்றினார்கள்.

ஆதீனப் பல்கலைக் கல்லூரித் தமிழ்ப் பேராசிரியர் வித்துவான், திரு. சோ. சிங்கார்வேலன் அவர்களை இப்பணியில் ஈடுபடுத்தியருளினார்கள்.

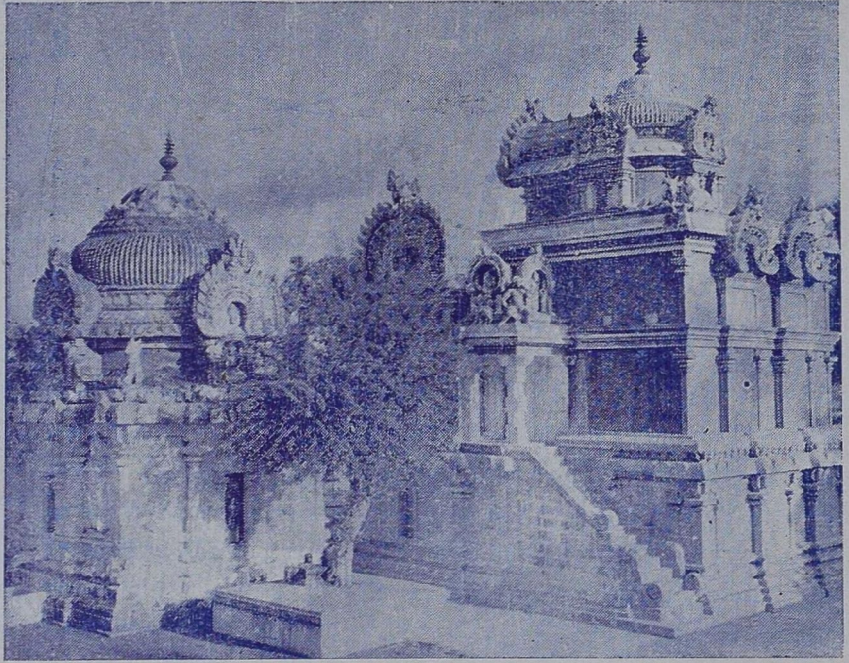
நூல் ஸ்ரீ குற்றம்போறுத்தநாதரின் திருவருள் துணையால் வேளிவருகிறது. உலகம் பேற்றுப் பயனெய்துமாக.

உ
குருபாதம்
பொருளடக்கம்

	பக்கம்
1. இடம்	... 5
2. கருவைப் பறிக்கும் திருத்தலம்	... 6
3. அந்தணர் வழிபட்ட அருந்தலம்	... ,,
4. எல்லைகள்	... 7
5. பேயர்களும் காரணங்களும்	... ,,
6. பேருமை	... 8
7. தீர்த்தம்	... ,,
8. இரத்தினகிரி என்ற பேயர் வரலாறு	... 9
9. புராண வரலாறுகள் :	... 10
(1) முனிவரர் வழிபடுதல்	
(2) இராவணன் வழிபடுதல்	
(3) அநுமன் வழிபடுதல்	
(4) விசித்திராங்கன் வழிபடுதல்	
10. மூர்த்திகள்	... 16
11. இலக்கியம்	... 17
12. நிர்வாகம்	... 18
13. திருப்பணி	... 19
14. கல்வேட்டுக்களும் செய்திகளும்	... ,,
15. கோயில் அமைப்புக்களும் மன்னர்களும்	... 21
16. நின்று நிலவும் நீள்தலம்	... ,,
17. திருப்பதிகங்களும் குறிப்புரையும் :	
(1) திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்	
திருப்பதிகம்	... 23
(2) சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்	
திருப்பதிகம்	... 28

சுவாமி விமானமும் மலைக்கோவிலும்

மலைக்கோவில்

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்
குருபாதம்

திருக்கருப்பறியலுர்த் தல வரலாறு

1. இடம்

சோழவளநாடு நீர்வளத்தாலும் நிலவளத்தாலும் சிறப்புற்ற திருநாடு. புனல்நாடு, நீர்நாடு என்ற திருப்பெயர்களைத் தாங்கி மிளிரும் நன்னாடு. 'சேவிலித் தாய் என்ன ஒம்பும் தீம்புனற் கன்னி' யாம் காவிரி இதிற் பாய்ந்து வளப்படுத்துகிறது. இந்நாட்டில் 'ஒரு பேண் யாளை படுக்கும் சிறிய இடம் ஏழு யாளைகளுக்கு உணவளித்துக் காப்பாற்றும் நெல்வளம் சான்றது' என்பர் நம் முன்னோர். இதன்கண் அமைந்த சிவபிரான் திருக்கோயில்கள் பலவற்றுள்ளும் இப்போது தலைஞாயிறு என வழங்கும் இக்கருப்பறியலூர் சிறப்புற்றதாகும். கருப்பறியலூர் என்பது ஊரின்பெயர்; கோகுடிக்கோயில் என்பது கோயிற்பெயர். மதுரை - ஆலவாய், வேண்ணெய்நல்லூர் - அருட்டுறை போல அமைந்தது இப்பெயர் அமைப்பு. திருத்தருமையாதீனத்துக்குச் சொந்தமான ஸ்ரீ வைத்யநாதசுவாமி தேவஸ்தானம் அமைந்த வைத்தீச்சுரன் கோவிலின் மேற்கே நான்கு கல் தொலைவில் இவ்வூர் அமைந்துள்ளது. மாயூரம் - மணல்

மேடு கற்சாலையில் அமைந்துள்ள பட்டவிருத்தி என்ற சிற்றூரிலிருந்து வடகிழக்குத் திசையில் ஒரு கல்லில் இருக்கின்றது. உந்து (Bus) வழியாக இத்தலத்தை அடையலாம்.

2. கருவைப் பறிக்கும் திருத்தலம்

கருப்பறியலூர் என்ற இத்தலத் திருப்பேயரைத் திருஞானசம்பந்தப் பேருமானும், சுந்தரமூர்த்திப் பேருமானும் அருளியுள்ளனர். திருஞானசம்பந்த மூர்த்திகள் இப்பேயர்க் காரணத்தைத் தம்முடைய பதிகத்தின் தொடக்கத்திலேயே அருளினர். ‘துணையும் சுற்றமும் பற்றும் ஆகிய வற்றை அறுத்து வானுலக மளிப்பான்’ இத்தலத்துப் பேருமான் என்று அருளுகின்றது முதல் திருப்பாடல்; இவ்வண்ணம் கருமூலத்தைப் பறிப்பதனாலேயே ‘கருப் பறியல் ஊர்’ என்று பேயர் அமைந்தது; இவ்வண்ணம் முதற்பாடலில் மோழிந்தருளியவாறே இத்திருப்பதிக இறுதியிலும் ‘கலந்தவர் கருப்பறியல் மேய கடவுள்’ என்று அருளுவதும் இதற்கு உற்ற சான்றாக அமைகின்றது. இத்தலத்துக்குப் புராணம் பாடிய மருதூர் அம்பலவாணரும் இக்கருத்தினை நன்கு விளக்கிச் செல்கின்றார்; ‘உள்ளிருக்கும் ஞானம் ஈதலிற் கருப்பறியலூர் எனலாம்’ என்பது அவர் வாக்கு. கருமூலத்தைப் பறித்துவிட்டுப் பரஞானத்தைப் பேருக்குகின்ற பழம்பதி இது என்பது அப்பாவலர் கருத்தாகும்.

3. அந்தணர் வழிபட்ட அருந்தலம்

தலைஞாயிறு என்ற பேயர் இத்தலத்துக்கு அமைந்த சிறப்பு சூரியனால் அருச்சிக்கப் பேற்ற பாங்கினால்

அமைந்தது. 'அருக்கன் அர்ச்சனை செய்தலால் ஆதித்தபுரி' என்பது புராணம். இவ்வூர்க்கமைந்த இந்தக் குறிப்பு தேவாரப் பதிகங்களில் குறிப்பிடப் பெறவில்லை. ஆயினும் அந்தணர்கள் மேவியிருக்கின்ற கருப்பறியலூர் என்று அருளுகின்றது தேவாரம்; 'வேதமோடு வேதியர்கள் வேள்விமுதலாகப், போதினோடு போதுமலர் கொண்டு புணிகின்ற' என்ற தோடராலும், 'முட்டாமே நாள் தோறும் நீர்முழுகிப் பூப்பறித்து முன்றுபோதும், கட்டார்ந்த இண்டை கொண்டு அடிசேர்த்தும் அந்தணர்தம் கருப்பறியலூர்' என்ற தோடராலும், 'மறைவளர்க்கும் அந்தணர்தம் கருப்பறியலூர்' என்ற வாசகத்தாலும், அந்தணர்கள் பெருகியிருந்த திருத்தலம் இது என்பதனை நாம் தெள்ளிதின் உணரலாகும். இன்னும் 'சோதி ஒளி நற்புகை வளர்க்குவடுபுக்கு' என்ற சம்பந்தப் பேருமான் திருவாக்கு இத்தலத்துக் கோயில் கட்டுமலைமேல் அமைந்திருக்கும் செய்தியைக் குறிப்பதாகும். கல்வேட்டுக்களும் இவற்றுக்குத் துணைபுரிகின்ற செய்தி குறிப்பிடத்தகுந்ததாகும்.

4. எல்லைகள்

காவிரியின் வடக்கே. விநாயகநதிக்குத் தெற்கே, திருவாழ்கோளிப்புத்தூர்க்குக் கிழக்கே, சீகாழிக்கு மேற்கே இத்தலம் விளங்குகிறது.

5. பெயர்களும் காரணங்களும்

முல்லை தலவிருட்சமாதலின் யூதிகாவனம்; பிறவிக்கு ஏதுவாகிய கன்மம் கெடுதலால் கன்மநாசபுரம்; தூரியன் வழிபட்டதால் ஆதித்தபுரி - தலைஞாயிறு; பரஞானத்தை

அருளிப் பிறவிவேரை அறுப்பதால் திருக்கருப்பறியலார்; இரத்தினகிரியில் சட்டைநாதர் வீற்றிருப்பதாலும் சீகாழிக்கு மேற்கே இருப்பதாலும் மேலைக்காழி ஆகிய பல பெயர் களைப் பெறும்.

6. பெருமை

இத் தலத்தில் எந்த அறம் செய்யினும் ஒன்றுக்குப் பத்தாகப் பெருகிப் பயனளிக்கும். பிரமன் இத்தல மகிமையை வசிட்டருக்குச் சொல்ல, வசிட்டர் இங்குவந்து இலிங்கமமைத்து வழிபட்டு உணர்வரிய மேய்ஞ்ஞானம் பெற்றனர்.

7. தீர்த்தம்

இத்தலத்தில் விநாயக தீர்த்தம், சூரிய தீர்த்தம், வசிட்ட தீர்த்தம், அநுமதீர்த்தம், நிம்பபுட்கரணி, சங்கபுட்கரணி, பொற்றாமரை, செங்கழுநீர்த்தடாகம் என எட்டுத் தீர்த்தங்கள் உள்ளன.

விநாயக தீர்த்தம் : சூரபன்மனுக்குப் பயந்து இந்திரன் சீகாழிக்கு வந்து நந்தவனமமைத்துத் தான் முங்கிலாக மறைந்து நின்று இறைவனை வழிபட்டு வந்தான். இது கண்ட சூரபன்மன் சீகாழியின் செழிப்பைக் கண்டு இங்கு தான் இந்திரன் பதுங்கியிருக்கவேண்டும் என்று கருதி மழை பெய்யாவாறு மேகங்களைத் தடுத்தான். நந்தவனம் வாடியது. இந்திரன் வருந்தி விநாயகனை வழிபட்டான்; தன் வருத்தத்தை விண்ணப்பித்துக்கொண்டான். சேவி ஏற்ற விநாயகப் பெருமானும் இந்திரனுடன் குடகுமலை சென்று பிரமசாரி வடிவங்கொண்டு நின்றார். அப்பொழுது

அங்கு வந்த அகத்தியர் கைக் கமண்டலத்தை அப்பிரமசாரி யிடம் கொடுத்தார்; இதைக் கையிலேயே வைத்திரு என்று சொல்லிச் சென்றார். சென்றதும் அப்பிரமசாரி மூன்றுதரம் முனிவரைக் கூப்பிட்டும் அவர் வராமையால் கீழே வைத்தனர். அருகிருந்த இந்திரன் காகவடிவு கொண்டு அதனைக் கவிழ்த்தான். கவிழ்ந்த தீர்த்தம் ஆருகப்பெருகி ஓடிவந்தது. நந்தவனமும் நீர்பெற்றுத் தளிர்ந்தது. விநாயகப் பெருமான் உதவியால் வந்தமையால் விநாயக நதி எனப் பெயர்பெற்றது.

இந்நதியில் தோய்வார்க்குத் தோன்னூல் ஞானம் தோன்றும்; துயரம் தோன்றாது. இன்பம் எய்தும்; எல்லா நன்மைகளும் உண்டாகும்.

சூரிய தீர்த்தம்: தக்கன் யாகத்திற்குச் சென்ற தீமையால் பல் இழந்த சூரியன் ஒளிகுன்றினான். அதனால் அவனியில் அவரவர்களும் தத்தம் கடமைகளையும் ஒழுக்கத் தையும் மறந்தனர். உலகமே இருண்டது. எல்லோரும் சூரியனிடம் முறையிட்டனர். சூரியன் எப்படியோ இந் நோய் எனக்கு வந்துவிட்டது என வருந்தினான். தேவர்கள் “சிவநிந்தகன் செய்த யாகத்தில் சேர்ந்தமையால் உனக்கு வந்தகதி இது; நீ திருக்கருப்பறியலூர் சென்று குற்றம் போறுத்தநாதரை வணங்கி அவர்முன் தீர்த்தமுண்டாக்கி விதிப்படி முழுகி அருச்சித்தால் நோய் நீங்கும்” என்றனர். சூரியனும் அவ்வாறே செய்து அருள்பெற்றான். இத் தீர்த்தத்தில் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் நீராடுவது மிகச் சிறந்தது.

8. இரத்தினகிரி என்ற பெயர் வரலாறு

முன்னொரு காலத்தில் மேருமலையில் தேவர்க ளெல்லாரும் கூடியிருந்தார்கள். ஆதிசேடன் அங்கு

வந்தான். தேவர்கள் 'மலை கடல் காடு வளநகர் வான் எல்லாவற்றையும் திருமுடியில் தரிக்கும் சேடனே வருக!' என்று வரவேற்றனர். இதுகண்டு மனம் கோதித்த வாயு பகவான் 'காதும் காலும் இல்லாத இவனையா இப்படித் துதிப்பது? இருநாக்குப் படைத்த இவனுக்கா இவ்வளவு ஏற்றம்; நஞ்சுடையவனுக்கா நல்வரவேற்பு; கோணல் நடையுடையவனுக்கா இவ்வளவு குதூகலம், என்று பரிசு சித்தான். இருவருக்கும் பகைமை மிகுந்தது. சேடன் தன் படங்களால் மலைச்சிகரங்களை முடிக்கோண்டு 'வலிமையிருந்தால் அசைத்துப்பார்' என்றான்.

வாயுவும் பேரும் புயலாக மாறிப் பூசலிட்டான். கடல் வறண்டது. மலைகள் தூசியாயின. உலகம் அழிந்தது. இதனைக்கண்ட இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் வேண்டியபடி ஆதிசேடன் தன் படங்களை மலைச்சிகரத்தைக் காணுமாறு திறந்தான். வாயு வேகமாகச் சிகரங்களைப் பிய்த்தேறிந்தான். அவற்றுள் ஒன்று இந்த இரத்தினகிரியாகிய மலை. இதில் இறைவன் நல்லோரைக் காத்து அல்லாதவரைத் திருத்தி எழுந்தருளியிருக்கின்றார். இவரைக்காலையிலும் மாலையிலும் வணங்குவார்க்குப் பேரின்பம் சித்திக்கும்.

9. புராண வரலாறுகள்

1. முனிவர் வழிபடுதல்

கயிலைமலைச் சாரலிலே ஒரு அழகிய வனம் உண்டு. அதில் யாரேனும் அணுவளவு தவஞ்செய்வாராயினும் மேரு மலையைப்போல வளர்ந்து பயன் தரும். அத்தடாகத்தின் கரையில் அங்கிரஸ், கௌதமர், வாமதேவர், கபாலி முதலான எழுபத்திரண்டு முனிவர்கள் செய்தற்கரிய பேருந்

தவத்தைச் செய்தார்கள். இறைவன் எழுந்தருளி வந்து 'உங்கள் தவத்திற்கு மகிழ்ந்தோம்; நாம் சொல்வதைக் கேளுங்கள். பூலோகத்தில் யூதிகாவனம் என்றோரு தலம் உண்டு. அங்கு சென்று தவம் செய்தால் எல்லா சித்திகளும் எய்தலாம்' என்று ஆணை தந்தார். முனிவர்களும் அவ்வாறே இங்கு வந்து தவம் இயற்றினார்கள்.

இறைவன் அவர்களுக்கு அருள் வழங்குதற்காகப் பூதகணம் புடைசூழ, தேவர்கள் தோத்திரிக்க, அரம்பையர்கள் ஆடச் சுயம்பு இலிங்கத்தினின்று தோன்றியருளினார். கண்ட முனிவர்கள் பரவசப்பட்டுப் பாடிப் பரவிப் போற்றினர். பிறகு இறைவன் ஆணையின் வண்ணம் முனிவர்கள் 'இன்ப வீட்டினை அருளுதல் வேண்டும்' என வேண்டிக்கொண்டனர். இறைவனும் அவ்வாறே 'சில நாட்கள் இங்கு தங்கிச் சிவப்பணி செய்யுங்கள்; சிவகதி சேரலாம்' என்றருளி மறைந்தனர். முனிவர்களும் அவ்வாறே சில நாள் தங்கியிருந்து அருச்சித்து ஆனந்த நிலை எய்தினார்கள்.

2. இராவணன் வழிபடுதல்

தவத்திற் சிறந்த புலத்தியமாமுனிவர் மனைவியோடு இல்லறம் நடத்தியநாள் பலவாயினும், குழந்தை யில்லாக்குறை அவர்கள் வாழ்க்கையைத் துன்ப வாழ்க்கையாகவே காட்டியது. ஆகையால் கயிலையின் பக்கத்தே தவத்தில் அமர்ந்தார். அத்தவத்திற்கு இரங்கிப் பேருமான் அருள் செய்தபடியே இத்தலத்து வந்து பேருமானை வழிபட்டுக் கொண்டே பதினாயிரம் யாண்டு தவம் செய்தாள் முனிபத்தினி. அவள் அன்புக்கிரங்கிய பேருமான் அம்மையோடு தோன்றி 'உனக்கு மைந்தனைத் தந்தோம்'

என்றருள் செய்தார். வரம் பெற்ற முனிபத்தினியும் தன் ஆசிரமம் சென்று கணவரிடம் நடந்ததை அறிவித்தாள். நாட்கள் சென்றன. பத்துத் தலைகளைக்கொண்ட குழந்தையும் பிறந்தது. குழந்தை வளர வளர அறிவும் வளர்ந்தது. வேதங்கள் பயின்றது. ஏழிசையெல்லாம் கற்றுக் கொண்டது. அறிவு வலியோடு உடல் வலியும் மிகுந்தது. இராவணன் என்று பெயரிட்டனர் பெற்றோர்.

இராவணன் முவுலகையும் வேன்று பலர்க்கும் துன்பத்தை விளைவித்தனன். பாம்பு தன் விடத்தை உமிழ்ந்ததுபோல மேகநாதன் என்னும் ஒரு மகனையும் பெற்றான். மகனும் தந்தையைப்போல எல்லாரையும் வேன்று - இந்திரனையும் வேன்று இந்திரசித்து என்னும் பெயரையும் பெற்றான். திக்குவிசயம் செய்து இலங்கைக்குச் செல்வதற்காகப் புட்பக விமானத்திற் புறப்பட்டான். வழியில் விமானம் தடைப்பட்டு நின்றது. இது என்ன ! என் விமானம் தடைப்படுவதா ? இதைச் செய்தார் யார் ? என்று சினந்தான். கண்களில் தீப்பொறி பறந்தன. பல்லைக் கடித்தான். எங்கணும் தேடினான். இங்கு யாரையும் காணாமே என்று தடுமாறினான். கீழே இறங்கி வந்தான். ஆதித்தபுரேசரைக் கண்டான். மயங்கினான். சிவாலயத்தின் மீது நம்முடைய விமானத்தின் நிழல் பட்டதனாலே இத் தடை ஏற்பட்டது என்று வருந்தினான். விநாயக நதியில் நீராடி இறைவனைப் பூசித்தான். துயர் நீங்கப்பெற்றான். விமானம் பறந்து செல்லத் தொடங்கியது. இதுகண்டு வியந்த இந்திரசித்து 'இந்த அற்புத இலிங்கத்தை இங்கேயே வைத்துவிட்டுப் போவதா ! இலங்கைக்கே கொண்டுபோகிறேன்' என்று தோண்டினான். களைத்துப் போனான். ஆகாயவாணி " இறைவன் திருவருள் இருந்தா

லன்றி எந்தக் காரியமும் இங்கு நடவாது” எனப் புத்தி புகட்டியது. கேட்டதும் மயங்கி விழுந்து பிணமானான்.

இதனை அறிந்த இராவணன் ஓடோடியும் வந்து இறைவன் திருவடியில் வீழ்ந்து வணங்கிச் சிறப்போடு பூசனை செய்து இந்திரசித்தின் இறப்பினை நீக்குமாறு வேண்டிக் கொண்டிக் கொண்டான். இறைவனும் அவ்வாறு அருள் செய்தார். இராவணன் வேண்டிக்கொண்ட படி குற்றம் பொறுத்தான் என்னும் திருமேனி தாங்கிச் சிவலிங்கத் திருமேனியுடன் இன்றும் எழுந்தருளியிருக்கிறார். இறையருள் பெற்ற இராவணனும் இந்திரசித்தோடு இலங்கை ஏகினான்.

3. அநுமன் வழிபடுதல்

இராவணயுத்தத்தில் இராமர், அநுமன் தனது படைகளோடு துணையாகவரச் சென்று இராவணன், கும்பகர்ணன் ஆகியோர்களை யெல்லாம் அழித்தார். சீதா பிராட்டியை மீட்டுக்கொண்டு சேதுவுக்கு வந்தார். புலத்திய முனிவன் மகனாகிய இராவணன் வேதபாரசுதலாலும், சிவபக்தனாதலாலும் அவனைக்கொன்ற பழி இராமரைப் பற்றியது. பழியைப் போக்கிக்கொள்வதற்குச் சிவலிங்க பூசையே சிறந்தது என்று எண்ணினார். “அநும! இரண்டு நாழிகைக்குள் ஒரு சிவலிங்கம் கொண்டுவா.” எனப் பணித்தார். அதன்படியே அநுமன் வடதிசை நோக்கிச் சென்றான். நாழிகை கடப்பதைக்கண்ட இராமர் அங்கேயே மணலை இலிங்கமாகக் குவித்துப் பூசித்தார். பிரமகத்தியும் அகன்றது.

இந்தச் சமயத்தில் அநுமனும் இலிங்கத்துடன் ஓடி வந்தான். யான் வருவதற்குள் வேறு இலிங்கமமைத்துப்

பூசித்தது ஏன்? என்று சொல்லி வருந்தினான். ஆயினும் தனது உடல் வலியையே கருதி வாலினால் அந்த இலிங்கத்தைக் கட்டி இழுத்தான். அசைந்தபாடிடலை. ஆனாலும் அநுமனுக்கு வேதனையை உண்டாக்கிவிட்டது. முச்சோடுங்கிக் கீழே விழுந்தான். கண்ட இராமர் மனம் நொந்தார். அநுமனைத் தூக்கித் தேளிவித்தார்; “நீ செய்தது சிவாபராதம்; அது நீங்கத் தவஞ் செய்க” என்று ஆணையும் அளித்தனர்.

அவ்வாறே தவஞ்செய்த அநுமன்முன் இறைவன் தோன்றி “நீ கன்மநாசபுரம் சென்று பூசித்தால் குற்றம் நீங்கும்” என்று அருளினன். அது கேட்ட அநுமனும் இத்தலத்து வந்து நீராடிப் பூசனையியற்றி வழிபட்டான். இறைவனும் வெளிப்பட்டு “அன்பனே! சராசரங்களேல் லாம் நமது வடிவம் என்பதை ஞானிகளே அறிவர். சாதகரும் அறிதற்காகவே சிவலிங்க உருவிலும் நாம் இருக்கிறோம். அடியார்கள் மரம், கல், மணல் ஆகியவை களால் இலிங்கம் அமைத்து வழிபடுவார்கள். இவ்வழி பாட்டைச் செய்த சிற்றுவீரர்களும் நமது பதவியைப் பெறும். வழிபாட்டை அவமதிப்போர் திருமால் பிரமன் முதலிய தேவர்களாக இருந்தாலும் நரகமடைவர். ஆகவே நீ இங்குவந்து வழிபட்டதால் முன் செய்த குற்றத்தையும் போறுத்தோம்; உன் தீமை அகன்றது; உன் விருப்பப் படியே சிவபதம் தருகின்றோம்” என்று அருள் செய்து மறைந்தார்.

அருள் பெற்ற அநுமனும் இறைவன் கருணைக்கு வியந்து இத்தலத்து வடகிழக்கு முலையில் தனது பேயரால் இலிங்கம் நிறுவி அதற்குத் தீர்த்தமும் அமைத்து

வழிபாடாற்றினான். இத்தலம் திருக்குரக்குக்கா என இப் போழுது வழங்குகிறது.

4. விசத்திராங்கன் வழிபடுதல்

சிந்துதேயத்தரசனாகிய சுசரிதன் என்பவனுடைய மகன் இவன். மனைவி பெயர் சுசீலை. இவன் உலகேலாம் ஒரு குடைக்கீழ் அரசாளும் பேரும்பேறு பேற்றிருந்தும் குழந்தை யில்லாக் குறையால் வாட்டமுற்றான். ஆயினும் தான தருமங்கள் செய்தலிலும், விரதங்கள் அநுட்டிப்பதிலும் கொஞ்சமும் தவறவில்லை. அப்புண்ணியப் பயன் காரணமாசச் சுசீலை கருவுற்றாள். மாதமும் பத்து நிறைந்தது. இன்று குழந்தை பிறக்கும் என்று ஒவ்வொரு நாளும் எதிர்நோக்கி யிருந்தனர். இப்படியே ஆண்டுகள் ஐந்து சென்றன. குழவி பிறந்தபாடில்லை. அதற்கு மேலும் ஐந்தாண்டு சென்றுவிட்டது. 'இது என்ன அற்புதம்' என்றனர் உலகவர். 'நாம் செய்த புண்ணியப்பயன் இது தானா? கருக்கொண்டது கனவாயிற்றோ?' என்று கவலை யடைந்தனர் பெற்றோர். மேலும் மேலும் துன்பப்படுவதை விட, சிவ தலயாத்திரை செய்வதே மேல் என்ற முடிவு கொண்டான் அரசன். அரசாட்சியை அமைச்சர்களிடம் ஒப்புவித்தான். சுசீலையுடன் புறப்பட்டான்.

காசி முதலாகப் பல தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு வந்தான். யாத்திரையால் உடல் வருத்தமுற்றாலும் உள்ளன்பில் சிறிதும் குறைந்தபாடில்லை. திருப்புகள்த் தலத்திலுள்ள ஒரு வேம்படியில் மனைவியுடன் அமர்ந்தான். கவலை வாட்டிற்று. அயர்ந்தான். அப்போழுது 'நீவி அருகிலுள்ள யூதிகாவனம் சென்று விநாயக நதியில் நீராடிப் பெருமானை வழிபடுங்கள்; கவலை ஒழியும்' என்று

ஓர் வாக்கு ஆகாயத்தில் எழுந்தது. அவ்வாறே மன்னனும் இங்கு வந்து நீராடி நிறுபூசி நித்திய வழிபாடாற்றினான்.

வழிபாட்டிற்கு உகந்த பேருமான் கவலைநீங்க அருள் பாலித்தனர். சுசீலையும் மகப்பேற்றாள். தரித்திரன் சிந்தாமணி பேற்றதுபோல் இருவரும் மனமகிழ்ந்தனர். மன்னன் சிற்பநூலின்படியே ஆலயம் அழகுற அமைத்தான்; தலத்தையும் பேரிய நகரமாகவே ஆக்கினான்; குடிகளைக் குடியேற்றினான். இவை தலபுராணத்துக்கண்ட வரலாறுகள்.

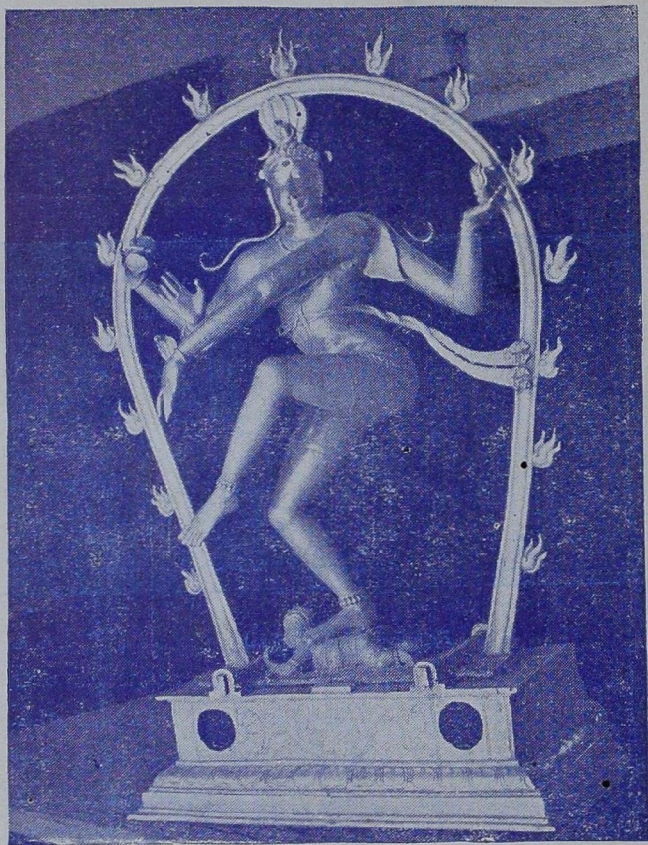
10. முர்த்திகள்

ஸ்ரீ குற்றம்பொறுத்தநாதர்: ஆண்டவன் ஆன்மாக்கள் புரியும் குற்றங்களைப் பொறுத்து அறக்கருணையும் மறக்கருணையும் காட்டி ஆட்கொள்கின்றான். 'குற்றமே' சேயினும் குணமேனக் கருதும் கொள்கை கண்டுநின் குரைகழல் அடைந்தேன்' என்று திருப்புன்கூர்த் தேவ தேவனைத் தேய்வத் தமிழாற் பாடினார் சுந்தரமூர்த்திகள். இத்தலத்து விசேட முர்த்தியாகி வீற்றிருக்கும் பேருமானும் இத்தகைய திருநாமம் தாங்கி அருள்புரிகின்றான். அநுமன் செய்த குற்றத்தையும் அதனை அப்பன் பொறுத்து அருள் செய்ததனையும் தல புராணத்தில் அநுமச் சருக்கம் உரைக்கின்றது. இந்திரசித்து செய்த குற்றமும் அதனை இறைவன் பொறுத்தலும் புராணம் புகல்கின்றது. 'துதி செய்ய வரு குற்றம், பொறுத்தான் என்னும் பேரினை என்றும் .புனை' என்று புராணம் பாடுகின்றது.

ஸ்ரீ கோல்வளைநாயகி: 'கூற்றனைக் கூற்றுதைத்துக் கோல்வளையாள் அவளோடும், என்று சுந்தரர் பாடுகின்றார்.

நாரை பூசித்தல்

ஸ்ரீ நடராஜர்

முன்று திருப்பாடல்களில் அம்மையின் திருப்பேயரை அருளுகின்றார். மற்றும் கர்ப்ப ஞானேசுவரர், கர்ப்பஞான பரமேசுவரி, சட்டநாதர் திருவுருவங்களும் அருள் வழங்கும் மூர்த்திகளாக அமைந்துள்ளன. நடராசப்பேருமான் திருவுருவம் மிகப் பழைய தோற்றத்தோடு மிளர்கின்றது. விரித்த சேஞ்சடை. தேய்விகம் போங்கும் திருவுருவம். சோமாஸ்கந்தத் திருமேனியின் புன்முறுவல் சேவ்வி மிக்குப் போலிகின்றது. சிற்பங்களில் நாரை வழிபடும் காட்சி மகாமண்டபத்து வடபக்கச் சுவரில் விளங்குகின்றது. இச்சிற்பம் இத்தலத்துக்குரியதோ அன்றி வேறு தலத்துக்குரிய நிகழ்ச்சியோ என்பது ஆய்வுக்குரிய ஒன்றாகும்.

11, இலக்கியம்

இலக்கியத்தார் சிறக்கும் சிறப்பு எல்லா ஊர்க்கும் வந்து விடாது. அது புண்ணிய வளமும், திருவருள் வளமும் பொருந்தப்பெற்ற பதிகளுக்கே வாய்ப்பதாகும்; இதனால்தான் பாடல்பெற்ற பதிகள் மற்றப்பதிகளிலிருந்து மாண்புயர்ந்து போலிகின்றன. பொருளாதார நிலையில் சற்றே குறைந்து, ஆலயங்கள் புரப்பாரின்றிச் சிறிது சிதைந்திருப்பினும்கூட அந்தப்பதிகளில் இருக்கும் தேய்விகம் அளவிட அரியதாகும்; அங்கு உள்ள ஒவ்வொரு கல்லிலும் தேய்விகம் போங்கி வழியும்; மண்ணில் தேய்வ மணக்கும். ஆலயத்தின் அணுக்கள் தோறும் ஆண்டவனின் கருணை தாண்டவமாடும். இத்தகைய தேய்வீக இலக்கியச் சிறப்பு இத்திருக்கருப்பறியலுர்க்கு இயல்பாக அமைந்து விட்டிருக்கிறது. சமயாசாரியர் இருவர் திருப்பாடல்கள் இத்தலத்தின் பேரருள் இலக்கியங்களாகப் போலிகின்றன; பயில்வோரை வாழ்விக்கின்றன. திருஞான

சம்பந்தப் பேருமானின் 'சுற்றமோடு பற்றவை' என்று தோடங்கும் இந்தளப்பண் ஒன்றும், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின் 'சிம்மாந்து' என்று தோடங்கும் நட்டபாடைப் பண் ஒன்றும் அவையாகும். இத்தலத்தை அடுத்து ஈசான மூலையில் இலங்குகின்ற திருக்குரக்குக்கா என்ற திருக்கோயிற் பிரானைத் திருநாவுக்கரசுப் பேருமான் பாடிய பண் ஒன்றும் உள்ளது. திருக்குறுந்தோகையில் 'மரக்கோக்காம் என வாய்விட்டலறி' எனத் தோடங்கும் திருப்பதிகமே இது. இவைதவிர இத்தலத்துக்கு ஓர் புராணம் ஒன்றும் இனிய சேந்தமிழ்க் கவிகளால் இயன்றுள்ளது.

அதனை இயற்றியவர் மருதூர் அம்பலவாணர் என்ற புலவர் ஆவர். அவர் காலம் இற்றைக்குச் சுமார் 250 ஆண்டுகளுக்கு முன் ஆகும். இவர், திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருத்தருமையாதீனத்தில் 10-ஆவது குருமூர்த்தியாய் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீலக்ஷ்மி சிவஞானதேசிகஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகளின் திருவருள் பேற்றவராவர். இச்செய்தி இப்புராணத்து ஞானசாரியர் துதியாலும், சிறப்புப்பாயிரத்தாலும் அறியப்பெறுகின்றது. 'தேசமரும் சிவஞான தேசிக பூரண மதியைச் சிந்தை செய்வாம், என்றும் 'சொற்பாவின் செயம் படைத்த மருதூர் அம்பலவாண சுமுகத்தோனே' என்றும் அப்பகுதிகள் அமைந்துள்ளன. 298 பாடல்கள். ஒவ்வொன்றும் இனிய இலக்கியங்களாகிப் பக்தியைப் பக்தர்க்கு ஊட்டி மிளிர்கின்றன.

12. நிர்வாகம்

தருமபுர ஆதீனத்தைச் சார்ந்த ஆலயங்களில் இதுவும் ஒன்று. ஆதீனத்தில் 25-வது மகாசந்நிதானமாக விளங்கு

கின்ற ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுப்பிரமணிய தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகளால் இப்பொழுது நிர்வகிக்கப்பெற்று வருகிறது. இவ்வாலயத்திற்கு நன்சேய் ஏ. 79 சே. 46 புன்சேய் ஏ. 57 சே. 43 நிலம் இருக்கிறது.

13. திருப்பணி

இதில் மலைக்கேரயில், இராஜகோபுரம் முதலியன அஸ்திவாரத்திலிருந்தே பிரித்துப் புதிதாகத் திருப்பணி செய்யப்பட்டன. மலையிலுள்ள சுதை விக்ரிசுமும் புதுப் பிக்கப்பட்டது. மற்றும் சுவாமி அம்மன் கருப்பக்கிரக விமானம் முதலியனவும் புதுப்பித்து வர்ணம் வைக்கப் பட்டுள்ளன. மற்றும் கீழப்பிரகாரத் தளவரிசை முதலியன வும் போடப்பட்டன. இவ்வாறு பல ஆயிர ரூபாய் செலவில் நான்கு ஆண்டுகளாகத் திருப்பணி செய்யப்பெற்று 22—3—53 ஞாயிற்றுக்கிழமை அஷ்டபந்தன மகா கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. கும்பாபிஷேக நினைவு மலராகத் தலபுராணச் சுருக்கம் நூல்வடிவில் அச்சிட்டு அன்பர்களுக்கு வழங்கப்பெற்றது.

14. கல்வெட்டுக்களும் செய்திகளும்

இத்தலத்துக்குக் கல்வெட்டுக்கள் பன்னிரண்டு உள்ளன. இவற்றால் சில செய்திகளை நாம் உறுதிப்படுத்த முடிகிறது. அந்த அளவுக்கு இவை உறுதுணை புரிதலைக் காணலாம். அரசாங்கத்துப் பழமைக் காவல் துறை இவற்றை 1927-ல் படி எடுத்து வைத்திருக்கிறது.*

*see the Annul reports on South Indian ephigraphy for the year 1927. 140—158

மூன்றாம் குலோத்துங்கன் ஆட்சிக்காலத்தில் 13-ம் ஆண்டு 280-ம் நாளிலும், 14-ம் ஆண்டு 35ம் நாளிலும் எழுந்த கல்வேட்டுக்கள் இங்கு உள்ளன. கோநேரின்மை கோண்டானின் 7-ம் ஆண்டு 73-ம் நாளிலும், 10-ம் ஆண்டு 334-ம் நாளிலும் தோன்றிய கல்வேட்டுகளும் இலங்குகின்றன. திரிபுவனச்சக்கரவர்த்தி இராசராசதேவர் கல்வேட்டு மூன்று, 20-ஆண்டுகளில் போறிக்கப்பெற்றவை உள்ளன. இவை தமிழ் மன்னர்களோடு தொடர்பு உள்ளவை. விஜயநகர அரசர்களில் பிரதாபகிருஷ்ண தேவராயரின் சகம் 1499-ல் போறிக்கப்பெற்ற கல்வேட்டும் உண்டு. அரசர் பேயர் இன்றிச் சிலவும் அமைந்துள்ளன.

இவற்றிற் குறிப்பிடத்தகுந்த சில செய்திகள்: III-ம் குலோத்துங்க சோழன் காலத்தில் இத்தலம் 'தனிநாயகச் சதுர்வேதி மங்கலம்' என்று பேயர் பெற்றது என்றும், இப்பேயரே சிதைந்து தலைஞாயிறு என வழங்குகிறதேன்றும் கல்வேட்டுப் புலவர் திரு. வை. சுந்தரேச வாண்டையார் அவர்கள் கருதுவர். அருக்கனால் அருச்சிக்கப் பெற்றதாதலின் 'தலைஞாயிறு' எனப்பேயர் பெற்றதேன்றலே போருத்தமுடையதாகும். நமது முன்னோர் கோள்கைக்கும் இதுவே முரணின்றி முடியும். 'அகரம் தனிநாயகச் சதுர்வேதிமங்கம்' என்று கல்வேட்டுக்கள் இவ்வூரைக் குறிப்பிடுகின்றன. அகரம் என்பது அந்தணர் வாழ்கின்ற இடமாகும். இப்படிச் கல்வேட்டுக்கள் கூறுவதற்கேற்ப இத்தலத்துப் பதிகமும் கூறுகின்றமை காண இஃது உண்மையாவதைத் தெளியலாம். பார்வதி பாகர் என்று பேருமான் குறிக்கப் பெறுகின்றார். ஊர்ச்சபை உறுப்பினராதற்குரிய சட்டதிட்டங்கள் இக்கோயில் வடபுறச் சுவரில் உள்ள கல்வேட்டிற் காணப்படுகின்றன. இது

அக்காலத் தமிழ்மக்கள் எவ்வாறு அர்சியல் வாழ்வில் நேர்மையைக் கையாண்டு சீர்மை பேற்றிருந்தனர் என்பதை விளக்க உறுதுணை புரிவதாகும்.

15. கோயில் அமைப்புக்களும் மன்னர்களும்

இக்கோயிலின் தூபியை சோழக் குலத்தான் மங்களாதி ராசர் என்பார் அமைத்தனர். III-ம் குலோத்துங்கன் ஆட்சிக்காலத்தில் இவ்வறச் செயல் நிகழ்ந்தது. வில்ல வரையர் என்பார் இக்கோயில் பள்ளியறை நாச்சியாரை எழுந்தருளப்பண்ணுவித்தார். திரிபுவனச் சக்கிரவர்த்திகள் இராசராச தேவரின் ஆட்சிக்காலத்தில் திருஞானம் பேற்ற பிள்ளையார்க்குக் காலை சந்திக்கும், உச்சியம்போதுக்கும் திருவமுது படைத்தற்கு நிவந்தங்கள் விடப்பட்டன. இக்கோயிலைத் தோழவரும் அடியார்க்கும், திருவாதிரையில் ஆனந்த நடராச மூர்த்தியை எழுந்தருளப் பண்ணுதற்கு மாகவும் நிவந்தங்கள் அமைக்கப்பெற்றுள்ளன. மகா மண்டபம் எழுப்பப்பெற்றது விக்கிரமசோழ வேளார் என்ற விழுமிய சிவத்தோண்டரால். இவ்வண்ணம் கல்வேட்டுக் களினின்று இக்கோயில் அமைப்புக்குக் காரணராக இருந்த மன்னர்களைப்பற்றி அறியலாம். இவர்களது சிவபக்தியின் முகிழ்ச்சியாகவே இன்றைய சிவாலயம் நின்று நிலவுகிறது.

16. நின்று நிலவும் நீள்தலம்

பாடல்பெற்ற இப்பழம்பதி திருத்தருமையாதீனத்தின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டு அரிய தோற்றத்தோடு விளங்கி வருகிறது. இனிய இயற்கைக் சூழ்நிலையில் இறைவன் திருக்கோயில் இன்றும் அடியார்களுக்கு அரிய திருவருட் காட்சி வழங்கித் திகழ்கின்றது. குற்றம்போறுத்த

ஈசுவரரின் பேரருளும், கோல்வளை நாயகியின் பேருங்கருணையுமே இத்தலத்தின் எழுச்சிக்குக் காரணங்களாம். தேய்விகம் சான்ற இத்திருத்தலம் உலகம் உள்ளவரும் நின்று நிலவி மனிதர் செய்யும் குற்றங்களுக்கு மன்னிப்பு வழங்கி மாண்பார் அருள் வழங்கும் என்பதற்கு ஐயமும் உண்டோ?

உ
குருபாதம்

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் திருப்பதிகம்

திருவிராகம். பண் - இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சுற்றமோடு பற்றவை துயக்கற அறுத்துக்
குற்றமில் குணங்களோடு கூடுமடி யார்கள்
மற்றவரை வானவர்தம் வானுலக மேற்றக்
கற்றவ னிருப்பது கருப்பறிய லாரே.

1

1. சுற்றமோடு பற்று அவை - (துணையும்) சுற்றமும்
பற்றும் ஆகியவற்றை. இவ்வாறு கருமூலத்தைப் பறிப்ப
தால் கருப்பறியலார் என்றாயிற்று. கலந்தவர் கருப்பறியல்
என ஆசிரியரே இப்பதிக முடிவில் ஊர்ப்பேயர்ப் போருளை
உணர்த்தியது உணர்க. துயக்கு - அறிவு வேறுபடல்.
சிவபிரானையே அறியும் அறிவு வேறுபடாதவாறு சுற்றம்
முதலியவற்றை அறுத்து என்றபடி. மற்று அசை. அடியார்
களாகிய அவரை என்க. வானுலகம் - வீடுலகு. கற்றவன் -
இயல்பாகவே உணர்ந்த சிவன்.

வண்டணைசெய் கொன்றையது வார்சடைகண் மேலே
கோண்டணைசெய் கோலமது கோளரவி னோடும்
விண்டணைசெய் மும்மதிலும் வீழ்தரவோ ரம்பால்
கண்டவ னிருப்பது கருப்பறிய லாரே.

2

2. வண்டு அணைசேய் - வண்டுகள் அணைதலைச் செய்கின்ற. கோலம் - திருக்கோலம், அழகு. கோள் - துன்பம், வலிமையுமாம். விண்டு - (இடம்) விண்டு, நீங்கி விள்ளல் உற்று.

வேதமோடு வேதியர்கள் வேள்விமுத லாகப் போதினோடு போதுமலர் கொண்டுபுனை கின்ற நாதனென நள்ளிருண்மு னாடுகுழை தாழும் காதவ னிருப்பது கருப்பறிய லாரே.

3

3. முதலா - முதலிய பல நற்சேயல்களிலும். போதினோடு - (காலம் பெறப்) பொழுதோடு. போது - மலரும் பருவத்தது. மலர் - பூ. குழைதாழும் காதவன் - 'குழைக்காதவன்' என்னும் திருப்பெயரைக் குறித்தது.

மடம்படு மலைக்கிறைவன் மங்கையொரு பங்கன் உடம்பினை விடக்கருதி நின்றமறை யோனைத் தொடர்ந்தணவு காலனுயிர் காலவொரு காலால் கடந்தவ னிருப்பது கருப்பறிய லாரே.

4

4. மடம் - அழகு. துறவிகள் உறையும் இடம் பல உடையதால் மடம் படு மலை என்று இமயத்தினைக் குறித்தல் பொருந்தும். இறைவன் - அரசன். மறையோன் - மார்க்கண்டேய முனிவர். அணவு - கிட்டிய. காலன் - யமன். கால - கக்க. கடந்தவன் - கடக்கவுதைத்தவன்.

ஒருத்தியுமை யோடுமோரு பாகமது வாய் நிருத்தனவ னீதியவ னித்தனேறி யாய் விருத்தனவன் வேதமேன அங்கமவை யோதும் கருத்தவ னிருப்பது கருப்பறிய லாரே.

5

5. நிருத்தன் - கூத்தன். நித்தன் - அழியாதவன். விருத்தன் - முதியோன். வேதம் அங்கம் - நான்மறையும் ஆறங்கமும். கருத்தவன் - தலைவன். கருத்துள் இருப்பவன். 6. 83. 5.

விண்ணவர்கள் வேற்பரசு பேற்றமகண் மெய்த்தேன் பண்ணமரு மென்மொழியி னுளையனை விப்பான் எண்ணிவரு காமனுடல் வேவவோரி காலும் கண்ணவ னிருப்பது கருப்பறிய லாரே. 6

6. விண்ணவர்களுக்கு, வேற்புக்கு அரசு எனக் கூட்டுக. எரிகாலும் கண் - நெருப்பைக் கக்கும் கண். இது பேருமானது வேகுண்ட நிலையைக் குறித்தது. அனைதல் அம்பிகையது. அனைவித்தல் ஆண்டவனது. தேன்மொழி, மென்மொழி என்ற்வாறு.

ஆதியடி யைப்பணிய அப்போடு மலர்சேர் சோதியோளி நற்புகை வளர்க்குவடு புக்குத் தீதுசேய வந்தனையு மந்தக னரங்கக் காதின் னிருப்பது கருப்பறிய லாரே. 7

7. அப்பு - சலம். சோதி ஒளி - தூபம். நற்புகை - தூமம். வளர்க் குவடு புக்கு - வளர்தலையுடைய கருப்பறியலுள்க் கோயில் கட்டுமலை மேலுள்ளதாதலின் அதனுள் புகுந்து. அரங்க - புடை பெயர். அழியவுமாம். காதின் - ஈண்டு உதைத்தவன் என்னும் பொருட்டு.

வாய்ந்தபுகழ் விண்ணவரு மண்ணவரு மஞ்சப் பாய்ந்தமர்சே யுந்தொழிலி லங்கைநகர் வேந்தற்

கேய்ந்தபுய மத்தனையு மிற்றுவிழ மேனாள்
காய்ந்தவ னிருப்பது கருப்பறிய லாரே.

8

8. வாய்ந்த புகழை உடைய விண்ணவர் என்றும்
மாறிக் கூட்டிப் புகழ் வாய்ந்த என்றும் கொள்ளலாம்.
இற்றுவிழ - ஒடிந்து விழ. காய்ந்தவன் - சினந்தவன்.
ஏய்ந்த - போருந்திய.

பரந்தது நிரந்துவரு பாய்திரைய கங்கை
கரந்தோர்சடை மேன்மிசை யுகந்தவளை வைத்து
நிரந்தர நிரந்திருவர் நேடியறி யாமல்
கரந்தவ னிருப்பது கருப்பறிய லாரே.

9

9. நிரந்து - வரிசையாக. பரந்து - பரவி. சடை
மேல் மிசை - சடையினது மேலிடத்தில். நிரந்தரம் -
எப்போதும். நேடி - தேடி. கரந்தவன் - ஒளித்தவன்.

அற்றமறை யாவமண ராதமிலி புத்தர்
சோற்றமறி யாதவர்கள் சோன்னசோலை விட்டுக்
குற்றமறி யாதபெரு மான்கொகுடிக் கோயில்
கற்றேன விருப்பது கருப்பறிய லாரே.

10

10. அற்றம் மறையா அமணர் - மறைக்கவேண்டிய
உறுப்புக்களை மறைக்காத சம்ணர். 'அற்றம் மறைப்பது
முன்பணியே' என்றதுணர்க. சோற்றம் - சோல்லும்
சோற்கள். .சோல்+து+அம். கொகுடி - ஒரு வகை
முல்லை. குற்றமறியாத பெருமான்-இத்தலத்துப் பெருமான்
திருப்பெயர். கற்றேன - நிலையாக. கல்+து - கற்று.
கல்லைப்போன்று உறுதியானது.

நலந்தரு புனற்புகலி ஞானசம் பந்தன்
கலந்தவர் கருப்பறியன் மேயகட வுள்ளைப்
பலந்தரு தமிழக்கிளவி பத்துமிகை கற்று
வலந்தரு மவர்க்குவினை வாடலேளி தாமே.

11

11. கடவுளை - கடவுளை (விரித்தல் விகாரம்).
பலம் - பலன். வலந்தருதல் - உயிர்க்கு வன்மையை
அளித்தல். திருக்கோயிலை வலம் வருதலுமாம். வினை
வாடல் - கருப்பறிதல் 'கலந்தவர்கருப்பறியல்' என்ற
தோடர் இத் திருத்தலத்தின் பெயர்ப்போருளைக் குறித்தது.
பறியல்மேய - பறியலில் மேவிய.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குறிப்புரை ஆதீனப் பல்கலைக் கல்லூரிப் பிரின்ஸ்பால்,
முதுபேரும் புலவர், திரு. முத்து. சு. மாணிக்கவாசக
முதலியார் அவர்கள் எழுதியது.

உ
குருபாதம்

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருப்பதிகம்

பண் - நட்டராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சிம்மாந்து சிம்புளித்துச் சிந்தையினில்
வைத்துகந்து திறம்பா வண்ணம்
கைம்மாவி னுரிவைபோர்த் துமைவேருவக்
கண்டாணைக் கருப்ப றியலுர்க்
கொய்ம்மாவின் மலர்ச்சோலைக் குயில்பாட
மயிலாடுங் கொகுடிக் கோயில்
எம்மாணை மனத்தினால் நினைந்தபோ
தவர்நமக் கினிய வாறே.

1

1. சிம்மாந்து - சேம்மாந்து; கை மா - ஆணை. ஆணையின் உரி போர்த்தது வழுவுர் வீரட்டத்து வரலாறு. கொய் மா - மரம்; கொகுடிக்கோயில் - இது கோயிற் பேயர். இவ்வாறே 'குற்றமறியாத பேருமான் கொகுடிக் கோயில்' என்றனர் சம்பந்தமூர்த்திகளும்.

நீற்றரு மேனியராய் நினைவார்தம்
உள்ளத்தே நிறைந்து தோன்றும்
காற்றாணைத் தீயாணைக் கதிராணை
மதியாணைக் கருப்ப றியலுர்க்

கூற்றுனைக் கூற்றுதைத்துக் கோல்வனையா
 ளவனோடுங் கோகுடிக் கோயில்
 ஏற்றுனை மனத்தினால் நினைந்தபோ
 தவர்நமக் கினிய வாறே.

2

2. கோல்வனையாள் - தலத்து இறைவியின் திருநாமம்; இறைவன் எல்லாமாய் உள்ளான் என்ற உண்மை உணர்த்தப் பெற்றது. ஏற்றுன் - 'விடை ஏறு உடையான். ' ஏற்றாய் அடிக்கே இரவும் பகலும்' என்றனர் திருநாவுக்கரசு முர்த்திகளும்; அன்றி அடியவர்களைத் தன்பால் கருணையினால் ஏற்றுக்கொண்டவன் எனலும் ஆம்.

முட்டாமே நாடோறும் நீர்முழ்கிப்
 பூப்பறித்து முன்று போதும்
 கட்டார்ந்த இண்டைகோண் டடிசேர்த்து
 மந்தணர்தங் கருப்ப றியலூர்க்
 கோட்டாட்டுப் பாட்டாகி நின்றனைக்
 குழகனைக் கோகுடிக் கோயில்
 எட்டான முர்த்தியை நினைந்தபோ
 தவர்நமக் கினிய வாறே.

3

3. முட்டாமே - தவறாமல்; முன்று போது - காலை, நண்பகல், மாலை; 'முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார்' - என்றருளியது' ஓர்க. 'அகரம் தனிநாயகச் சதுர்வேதி மங்கலம்' என்று இவ்வூரைக் கல்வேட்டுக்கள் குறிப்பதனையும், 'அந்தணர்தம் கருப்பறியலூர்' என்று சுவாமிகள் அருளுதலையும் ஒப்பிட்டு மகிழ்க. கோட்டு + ஆட்டு + பாட்டு - ஆண்டவன் திருக்கூத்தின்கண் ஒருங்கு நிகழ்வன. குழகன் - இளையோன்; எட்டான முர்த்தி - அட்ட வீரட்டங்

களில் உறையும் இறையோன்; அன்றி எண் குணங்கள்
வடிவாய் பெருமான் எனலும் ஆம்.

விருந்தாய் சோன்மாலை கொண்டேத்தி
வினைபோக வேலி தோறும்
கருந்தாள வாழைமேற் செங்கனிகள்
தேன்சொரியுங் கருப்ப றியலுர்க்
குருந்தாய் முள்ளையிற்றுக் கோல்வளையா
ளவளோடுங் கொகுடிக் கோயில்
இருந்தாளை மனத்தினால் நினைந்தபோ
தவர்நமக் கினிய வாறே.

4

4. விருந்து - புதுமை; தாள - தாளை உடைய;
குருந்து - குருத்து. வாழைமேற் கனிகள் தேன் சொரியும்
என்றது வளம் கூறிற்று.

பொடியேறு திருமேனிப் பெருமானைப்
பொங்கரவக் கச்சை யானைக்
கடிநாறு பூம்பொய்கைக் கயல்வாளை
குதிகொள்ளுங் கருப்ப றியலுர்க்
கொடியேறி வண்டினமும் தண்டேனும்
பண்ணையுங் கொகுடிக் கோயில்.
அடியேறு கழலாளை நினைந்தபோ
தவர்நமக் கினிய வாறே.

5

5. பொடி - திருநீறு; கச்சை - ஆடை; பண் செய்யும்-
பண் இசைக்கும்; அடி ஏறு கழலான் - திருவடியிலே ஏறிய
கழல் உடையான்.

போய்யாத வாய்மையாற் போடிப்பூச்சிப்
 போற்றிசைத்துப் பூசை செய்து
 கையினு லேரியோம்பி மறைவளர்க்கு
 மந்தணர்தங் கருப்ப றியலூர்க்
 கோய்யுலா மலர்ச்சோலைக் குயில்கூ வ
 மயிலாலுங் கொகுடிக் கோயில்
 ஐயனையென் மனத்தினுல் நினைந்தபோ
 தவர்நமக் கினிய வாறே.

6

6. போய்யாத வாய்மை - போய்யை நேஞ்சாலும்
 நினையாத வாயின் தன்மை; மறை - வேதநேறி. ஐயன் -
 அழகியோன், தலைவன், வியப்புக்குரியோன்.

சேடிகொணு யுள்ளனவும் தீவினையும்
 தீர்ந்தொழியச் சிந்தை செய்ம்மின்
 கடிகொள்பூந் தடமண்டிக் கருமேதி
 கண்படுக்குங் கருப்பறிய லூர்க்
 கொடிகள்பூ நுண்ணிடையாள் கோல்வளையா
 ளவளோடுங் கொகுடிக் கோயில்
 அடிகளையென் மனத்தினுல் நினைந்தபோ
 தவர்நமக் கினிய வாறே.

7

7. சேடிகொள் - கிளைத்தலைக்கொண்ட. சிந்தை
 செய்மின் என்றது உலகவரை நோக்கி. மண்டி - சேறிந்து.
 மேதி - எருமை. கண்படுத்தல் - உறங்கல். அடிகள் -
 சுவாமிகள். அன்றித் திருவடிகள் எனலும் ஆம்.

பறையாத வல்வினைகள் பறைந்தோழியப்
 பன்னாடும் பாடி யாடிக்
 கறையார்ந்த கண்டத்த னெண்டோளன்
 முக்கண்ணன் கருப்ப றியலூர்க்
 குறையாத மறைநாவர் குற்றேவ
 லோழியாத கோகுடிக் கோயில்
 உறைவாளை மனத்தினால் நினைந்தபோ
 தவர் நமக் கினிய வாறே.

8

8. பறைதல் - கேடுதல்; 'பார்வை யாத்த பறைதாள் விளவின்' என்பது பேரும்பாணாற்றுப்படை (95). கறை - நீலகண்டம். 'கறைமிடறு அணியலும் அணிந்தன்று, - என்பது புறம். உறைவான் - எழுந்தருள்வான்.

சங்கேந்து கையானுந் தாமரையின்
 மேலானுந் தன்மை காணாக்
 கங்கார்ந்த வார்சடைக ளுடையாளை
 விடையாளைக் கருப்ப றியலூர்க்
 கோங்கார்ந்த போழிற்சோலை சூழ்கனிகள்
 பலவுதிர்க்குங் கோகுடிக் கோயில்
 எங்கோனை மனத்தினால் நினைந்தபோ
 தவர்நமக் கினிய வாறே.

9

9. கையான் - திருமால்; மேலான் - பிரமன். 'கங்கு ஆர்ந்த - பக்கம் நிறைந்த. அன்றிக் கங்கையார்ந்த என்பதன் தொகுத்தல் விகாரமும் ஆம்; வார் - நீண்ட; கோங்கு - தேன். கோன் - தலைவன்.

பண்டாழி னிசைமுரலப் பன்னாளும்
 பாவித்துப் பாடி யாடிக்
 கண்டார்தங் கண்குளிருங் களிக்கமுகம்
 பூஞ்சோலைக் கருப்ப றியலுர்க்
 குண்டாடுஞ் சமணரும் சாக்கியரும்
 புறங்கூறுங் கோகுடிக் கோயில்
 எண்டோளேம் பெருமானை நினைந்தபோ
 தவர்நமக் கினிய வாறே.

10

10. பண் + தாழ் + இன் + இசை - எனப்பிரிக்க.
 களிப்போடு கூடிய கமுகம் என்க. குண்டு ஆடும் -
 குண்டுத் தன்மையை உடையராய் அறிவின்றி ஆடும்.
 (சமணர்.) புறங்கூறுதல் - இகழ்ந்து 'பொய்த்து உயிர்
 வாழ்தல்'. 'எண்டோள் வீசினின்று ஆடும்பிரான்' -
 என்றனர் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளும்.

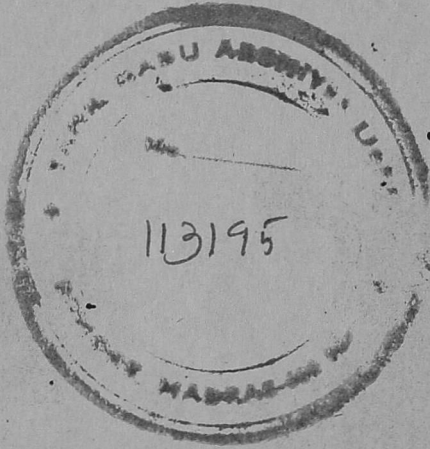
கலைமலிந்த தேன்புலவர் கற்றோர்தம்
 இடர்தீர்க்குங் கருப்ப றியலுர்க்
 குலைமலிந்த கோட்டேங்கு மட்டொழுகும்
 பூஞ்சோலைக் கோகுடிக் கோயில்
 இலைமலிந்த மழுவாளை மனத்தினு
 லன்புசெய் தின்ப மேய்தி
 மலைமலிந்த தோளூரன் வனப்பகையப்
 பன்னுரைத்த வண்ட மிழ்களே.

11

11. கலை - கலைஞானம்; தேன் - அழகிய; அல்லது
 தேன்மொழியாகிய தமிழ் எனலும் ஆம்; இடர் - மூவகைத்
 துன்பங்கள். (குறள் - கடவுள் - பரிமேல்) மட்டு - தேன்;

இலை - இலைவடிவாகி. ஊரன் - நாவலூரன்; 'அவனை அன்புசெய்தால் இன்பம் கிடைக்கும்' என்று அறிவுறுத்திய வாறு. ஒவ்வொரு பாடலிலும் ஒருமை பன்மை வழு வந்ததே எனின், 'ஒருமை பன்மை கடந்து நின்ற இறைவனுக்கு யாங்ஙன மொழிந்தால் என்' என்று மறுக்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குறிப்புரை ஆதீனப் பல்கலைக் கல்லூரித் தமிழ்ப் பேராசிரியர், வித்துவான், திரு. சொ. சிங்காசுவேலன் அவர்கள் எழுதியது.

20
33
17/11
தருமபுர ஆதீன வெளியீடுகள் :—

எண்	புத்தகம்	விலை ரூ.அ.பை.	தபாற்செலவு ரூ.அ.பை.
1.	திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம் முதல் திருமுறை (ராப்பர்)	3-8-0	1-5-0
2.	இரண்டாந்திருமுறை (காலிகோ)	5-0-0	1-8-0
3.	மூன்றாந்திருமுறை (காலிகோ)	5-12-0	1-9-0
4.	சமயபோதச் சொற்பொழிவுகள்	1-0-0	0-13-0
5.	பரமாணு புராணம்	1-4-0	0-9-0
6.	நித்தியபூஜா லக்ஷண சங்கிரகம்	1-8-0	0-9-0
7.	திருக்குறள் உரைவளம் பொருட்பால் (காலிகோ)	13-8-0	2-4-0
8.	காமத்துப்பால் ,,	6-0-0	1-8-0
9.	திருவாசகம் ,,	2-0-0	0-14-0
10.	நால்வர் நான்மணிமாலை	0-4-0	0-4-0

தோகையை முன்பே அனுப்பிப் பெறல்வேண்டும்.

கிடைக்குமிடங்கள்:-

1. மாணேஜர்,

தருமபுர ஆதீனம், தருமபுரம், மாயூரம் போஸ்ட்.

2. தருமபுர ஆதீன மடாலய தேவாலய சமயப் பிரசார நிலையம்,
41, உஸ்மான் ரோடு, தியாகராயநகர், சென்னை-17.

ஆதீனம் சப்பலவர், இசையரசு

திரு. M. M. தண்டனி தேசிகர் அவர்கள் பாடிய,

பாராயணத் திறைப் பாடல்கள்

செட் ஒன்றுக்கு விலை ரூ. 40-10-0
தபால், பாக்கிங் செலவு ரூ. 6-8-0

கிடைக்குமிடங்கள்:-

1. காஷியர், ஸ்ரீ சட்டைநாத சுவாமி தேவஸ்தானம்,
சீகாழி, தஞ்சாவூர் ஜில்லா.

2. தருமபுர ஆதீன மடாலய தேவாலய பிரசார நிலையம்,
41, உஸ்மான் ரோடு, தியாகராயநகர், சென்னை-17.